

Formanden: Denne Sag kan kun med Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Ordføreren (J. A. Hansen): Jeg skal paa Udvalgsflertallets Vegne anbefale Tingets Medlemmer at stemme for Lovforslaget.

L. Rasmussen: Da dette Lovforslag i Gaar var til anden Behandling her i Tinget, blev der af det radikale Venstre og Socialdemokraterne stillet forskellige Ændringsforslag, som alle blev forkastet. Nu da Lovforslaget foreligger til endelig Vedtagelse, kan Socialdemokraterne ikke stemme for det, fordi § 1 indeholder denne Bestemmelse om, at der skal indkaldes en Styrke til Sønderjylland. Vi blev endnu mere bestyrket i den Opfattelse, at det vil være rigtigt at undlade at sende en Styrke derned efter den Diskussion, der fandt Sted her i Tinget i Gaar, og vi kan derfor ikke stemme for Lovforslaget med denne Bestemmelse. Paa den anden Side indeholder § 2, der dog ikke fik den Udstrækning, vi ønskede, Bestemmelse om betydelige Indskrænkninger i Indkaldelsen til Fodfolket, en Bestemmelse, som vi ikke mener at ville stemme imod, og jeg vil derfor anbefale mine Partifæller at afholde sig fra at stemme ved den endelige Afstemning over Lovforslaget.

P. Munch: Saaledes som dette Lovforslag nu foreligger, indeholder den ene Paragraf en efter vor Mening aldeles unyttig Udgift, den anden Paragraf indeholder en efter vor Mening særdeles anbefalelsesværdig Besparelse, og de to ophæver nogenlunde hinanden, den ene er af det onde, den anden er af det gode. Under disse Forhold vil jeg anbefale mine Meningsfæller at undlade at stemme, idet jeg beklager, at man ikke har gennemført de fra vor Side stillede Ændringsforslag, der vilde have betydet, at dette Lovforslag i Stedet for hverken at bringe Udgift eller Indtægt, taget samlet, vilde have bragt en Besparelse af mellem 5 og 6 Mill. Kr.

Hermed sluttede Forhandlingene.

Lovforslaget (se Tillæg C. 123)

vedtoges med 73 Stemmer. (54 Medlemmer tilkendegav, at de hverken ønskede at stemme for eller imod).

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten.

Forhandlingen genoptoges.

Jensen (Klejs): De ærede Ordførere for de andre Partier har ved Lovforslagets Behandling henvendt nogle Udtalelser til mig, som jeg gerne vil knytte et Par Bemærkninger til, men efter at den højtærede Finansminister i Mødet i Gaar saa indgaaende har besvaret de Indvendinger, der var rettet mod Forslagene, kan jeg fatte mig i stor Korthed.

Det ærede Medlem Hr. Borgbjergs Tale maa jeg sige var interessant baade ved det, der blev sagt, og ved det, der ikke blev sagt. Det ærede Medlem gav til Kende, at det ikke for ham var det afgørende, om det var direkte eller indirekte Skatter. Han gav i det hele taget til Kende, at han ikke var hildet i skimlede Doktriner. Det, som for ham var det afgørende, var for det første Pengenes Anvendelse, og dernæst i hvilken Regerings Haand deres Anvendelse blev lagt. Jeg tør derfor vel nok gaa ud fra, at i det væsentlige vil det ærede Medlem ikke gøre Indvendinger mod Forslagene. Han erklærede sig jo ogsaa forhandlingsvillig — jeg skal dog tilføje, at han ønskede Indrømmelser paa forskellige Punkter. Men det fremgik tydeligt, at det, der var i Vejen, var Regeringen, som det ærede Medlem ønskede stærkere til Forvaltning af de Midler, som her lægges i dens Haand. Jeg skal herom sige, at naar vi erindrer de forskellige Artikler, det ærede Medlem har skrevet i sit Blad om Støtte til Industrien, kan vi ikke være i Tvivl om, hvad det ærede Medlem forstaaer ved en stærk Regering. Det er fremgaaet med stor Tydelighed af disse Artikler, at for at yde Støtte til Industrien — og her var det heller ikke Navnet, der var det afgørende — maatte det ærede Medlem kræve som uløseligt sammenhængende hermed en indgaaende Kontrol med de Virksomheder, som fik Støtte. Jeg kan forstaa, at det ærede Medlem holdt op dér og ikke tilføjede mere end netop dette; thi naar det ærede Medlem udtalte en Beklagelse over, at hans Parti ikke var i Stand til at skaffe os en anden Regering, og vendte Blikket til den konservative Side her i Salen, saa var det vist rigtigt, at han ikke sagde mere netop paa dette Punkt.

Naar endelig det ærede Medlem vilde fastslaa, at dette var Regningen fra Paaskedagene.